

T.C.  
DANIŞTAY  
ONÜÇÜNCÜ DAİRE  
Esas No : 2010/2941  
İlo : 2014/145

REKABET KURUMU  
Tarih : 10.07.2014  
Sayı : 3949

Davacı : Doğu Otomotiv Servis ve Ticaret A.Ş.  
Vekilleri : Av. Çağlar KOÇER, Av. Gülin Z. GÜNGÖRDÜ  
Şehit Adem Yavuz Sokak, No:8/22 Kızılay / ANKARA

Davalı : Rekabet Kurumu  
Üniversiteler Mah. 1597. Cad. No:9 Bilkent / ANKARA

Vekili : Av. Nagehan ÖZSEYHAN - Aynı adreste

Davanın Özeti : Doğu Otomotiv Servis ve Ticaret A.Ş. ile Doğu Otomotiv Holding A.Ş.'nin ilk defa piyasaya sunulan otomobil ve hafif ticari araç pazarında Volkswagen (VW) marka araçların yeniden satış fiyatını, indirim oranlarını ve filo satışlarında satış koşullarını tespit etmeleri, yeniden satıcıların bölge dışı pasif satışlarını yasaklamaları ve Doğu Otomotiv Servis ve Ticaret A.Ş. ile Genpar Otomotiv Ticaret A.Ş.'nin VW marka araçlarda kullanılan orijinal yedek parça ve aksesuar pazarında bu ürünlerin yeniden satış fiyat ve koşullarını tespit etmeleri suretiyle 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanunu ihlal ettiğinden bahisle, aynı Kanun'un 16. maddesi uyarınca davacı şirkete idarî para cezası verilmesine ilişkin Rekabet Kurulu'nun 28.01.2010 tarih ve 10-10/90-40 sayılı kararının iptali; 5326 sayılı Kabahatler Kanunu uyarınca nispi para cezaları için öngörülen zamanaşımı süresinin dolduğu, soruşturmanın rekabet uzmanları tarafından gerçekleştirilmesi gerektiği, oysa üyüşmazlığa konu soruşturmada rekabet uzman yardımcılarının da görev aldığı, 4054 sayılı Kanun'da soruşturma için öngörülen sürelerle uyulmadığı, Doğu Holding A.Ş.'nin 1999 yılında VW marka araçların Türkiye distribütörlüğünü Doğu Otomotiv Sanayi ve Ticaret A.Ş.'ye devrettiğini, ihlâl kabul edilse bile Doğu Otomotiv Holding A.Ş.'nin 4054 sayılı Kanun'un 16. maddesi uyarınca, bir önceki mali yıl olan 1998 yılı sonunda oluşan yıllık gayrisafi geliri üzerinden ceza verilmesi gerektiği, kararda hafifletici nedenlere ilişkin değerlendirme yapılmadığı, para cezası miktarının belirlenmesinde uygulanan oranın belirtilmediği, rekabet ihlali niteliğinde herhangi bir eylemlerinin bulunmadığı, isnat edilen ihlâl iddialarıyla ilgili olarak herhangi bir delil gösterilmediği, yapılan denetimlerin Motorlu Taşıtlar Dağıtım Servis Anlaşmalarına İlişkin Grup Muafiyeti Tebliği anlamında rekabet kurallarına uygun denetimler olduğu, filo satışlarında normal kâr marjı dışında fiyat desteği sağlandığı, kötüye kullanılması muhtemel olan filo satışları için verilen desteğin bazı koşullara bağlanmasının doğal olduğu, yetkili satıcının destek almayı tercih etmemesi halinde dilediği fiyata satma hakkına sahip olduğu, fiyatların tavsiye niteliğinde olduğu, rekabet ihlâlinin söz konusu olmadığı ileri sürülerek iptali ve ihtirazi kayıpla ödenmiş bulunan 331.058,55-TL'nin faizi ile birlikte iadesine karar verilmesi istenilmektedir.



T.C.

**. DANIŞTAY  
ONÜÇÜNCÜ DAİRE**

**Esas No : 2010/2941**

**Karar No : 2014/145**

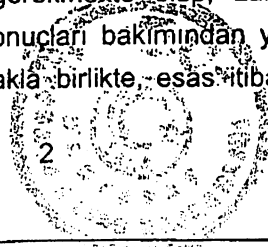
**Savunmanın Özeti** : 4054 sayılı Kanun'un yalnızca iptal davaları için Danıştay'ı görevli saydığı, tam yargı davalarının idare mahkemelerinde açılması gerektiği, idarî para cezalarında faize hükmedilemeyeceği, tahsil konusunda vergi dairelerinin yetkili olduğu, bu nedenle tahsil edilen idarî para cezasına karşı doğrudan Kurum'a karşı dava açılmayacağı, zamanaşımı süresinin dolmadığı, yargıya intikal etmesi ve verilen iptal kararı üzerine işlem tesis edilmesi nedeniyle yargıda geçen sürelerin zamanaşımını durdurduğu, soruşturmanın zamanında yapıldığı, yargı kararlarının yerine getirilmesi işlemlerinde zamanaşımı sürelerinin işletilmeyeceği, Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik uyarınca meslek personeli tanımında uzman ve uzman yardımcısı ayrımı yapılmadığı, bu yönüyle soruşturmanın usulüne uygun yürütüldüğü, 4054 sayılı Kanun'da öngörülen sürelerle uygun davranıldığı, verilen cezanın oldukça düşük olduğu, otomobil ve hafif ticari araç pazarı olarak belirlenen ilgili pazarda, Doğu Otomotiv Servis ve Ticaret A.Ş. ile Doğu Otomotiv Holding A.Ş.'nin; bayilerin yeniden satış fiyatı ve indirim oranlarını ve filo satışlarında yeniden satış koşullarını belirledikleri, bayilerin bölge dışı pasif satışlarını kısıtladıklarının ve Doğu Otomotiv Servis ve Ticaret A.Ş. ile Genpar Otomotiv Ticaret A.Ş.'nin VW marka araçlarda kullanılan orijinal yedek parça ve aksesuar pazarında bu ürünlerin yeniden satış fiyat ve koşullarını belirlediklerinin tespit edildiği, yapılan tespitlerin delillerle kanıtlandığı, Doğu Holding A.Ş. ile Doğu Otomotiv Sanayi ve Ticaret A.Ş.'nin aynı ekonomik bütünlük içinde değerlendirilmesi gerektiği belirtilerek davanın reddi gerektiği savunulmaktadır.

**Danıştay Tetkik Hâkimi Zühal Aysun SUNAY'ın Düşüncesi** : Davanın reddine karar verilmesi gerektiği düşünülmektedir.

**Danıştay Savcısı Mehmet KARAOĞLU'nun Düşüncesi** : Dava; otomobil ve hafif ticari araç pazarında, aralarında davacı şirketin de bulunduğu teşebbüslerin 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 4. maddesini ihlâl ettiklerinden bahisle, aynı Kanun'un 16. maddesi uyarınca para cezası verilmesine ilişkin Rekabet Kurulu'nun 28.01.2010 tarih ve 10-10/90-40 sayılı kararının iptali ve ihtirazi kayıtlı ödenmiş bulunan 331.058,55-TL'nin faizi ile birlikte iadesine karar verilmesi istemiyle açılmıştır.

Davalı idarenin usule yönelik iddiaları yerinde görülmemiştir.

Davacı tarafından, eylem tarihinden itibaren Kurulun para cezası verme yetkisinin zamanaşımı süresinin sona ermesi nedeniyle, Kurul'un idarî yaptırım uygulama olanağının bulunmadığı ileri ileri sürülmekte ise de; İdarî yaptırımlar bakımından ceza verilmesinin dayanağı kuralın yürürlükten kaldırılması veya lehe düzenleme yapılması yoluyla ortaya çıkan yeni hukukî durumun dikkate alınması gerekmektedir. Zamanaşımına ilişkin hükümler açısından da zamanaşımı hükümlerinin, sonuçları bakımından yerine getirme, infaz aşaması bakımından sonuçlar doğurduğu açık olmakla birlikte esas itibarıyla ceza verme ve cezayı



T.C.

**DANIŞTAY**  
**ONÜÇÜNCÜ DAİRE**

**Esas No : 2010/2941**

**Karar No : 2014/145**

infaz etme imkanını ortadan kaldırdığı ve bu anlamda zamanaşımı hükümlerinin maddî ceza hukukuna ilişkin olduğundan lehe kanunun uygulanması bakımından dikkate alınması gerektiği kuşkusuzdur.

4054 sayılı Kanun'un eylem tarihinde yürürlükte bulunan 19. maddesinde, zamanaşımı süresi beş yıl olarak öngörülmüş olup, bu sürenin, ihlâlin vuku bulduğu günden, sürekli veya tekrarlanan ihlâller söz konusu ise, ihlâlin sona erdiği ya da en son tekrarlandığı günden itibaren işlemeye başlayacağı, karar aleyhine yargı yoluna başvurulmuş olması halinde zamanaşımı süresinin kesileceği kurala bağlanmıştır.

08.02.2008 tarih ve 26781 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 5728 sayılı "Temel Ceza Kanunlarına Uyum Amacıyla Çeşitli Kanunlarda ve Diğer Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun"un 578. maddesi, Rekabet Kurulu'nun para cezası verme yetkisine ilişkin zamanaşımı sürelerini düzenleyen 4054 sayılı Kanun'un 19. maddesini yürürlükten kaldırmıştır. Bu itibarla, 4054 sayılı Kanun'un 19. maddesinin yürürlükten kaldırılması ile rekabet ihlâllerindeki zamanaşımı süresi, 30.03.2005 tarih ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'ndaki ilgili düzenlemeye tabi hale gelmiş bulunmaktadır.

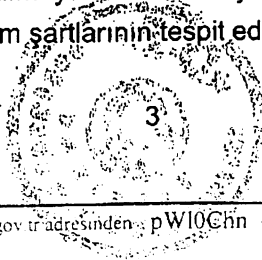
Olayda, ihlâlin 21.12.2000 tarihine kadar tekrarlanarak devam ettiği, bu konudaki ilk Kurul kararının 05.10.2001 tarihinde verildiği, anılan karara karşı dava açıldığı, sözü edilen kararın, Danıştay Onüçüncü Dairesince; soruşturmayı yürüten Kurul üyesinin nihai karar toplantısına katılarak oy kullanmasının hukuka aykırı olduğu gerekçesiyle iptali üzerine, 28.01.2010 tarihli dava konusu Kurul kararının verildiği anlaşılmakta olup, dava konusu işlemin tesis edildiği tarihte uygulanması gereken ve davacının lehine olan Kabahatler Kanunu'nun 20. maddesinin 3. fıkrasında, nispi idari para cezasını gerektiren kabahatlerde zamanaşımı süresini sekiz yıl olarak öngören düzenleme dikkate alındığında, ihlâlin 21.12.2000 tarihine kadar tekrarlanarak devam etmesi ve süresi içerisinde idarece verilen 05.10.2001 sayılı kararın usul ve eksikliği nedeniyle 28.2.2006 tarih ve K: 2006/1228 sayılı kararıyla Danıştay Onüçüncü Dairesince iptal edilmesi üzerine, bu kararın temyiz incelemesinin bittiği 22.10.2009 tarihinden sonra 28.01.2010 tarihinde dava konusu işlemin tesis edilmesi karşısında, yargı kararının yerine getirilmesi işlemlerinde zamanaşımı sürelerinin işletilemeyeceği hususu gözönüne alındığında davacının zamanaşımı iddiası yerinde görülmemiştir.

Dava konusu uyuşmazlığın esasına gelince;

4054 sayılı Kanun'un 4. maddesinde, "Belirli bir mal veya hizmet piyasasında doğrudan veya dolaylı olarak rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama amacını taşıyan veya bu etkiyi doğuran yahut doğurabilecek nitelikte olan teşebbüsler arası anlaşmalar, uyumlu eylemler ve teşebbüs birliklerinin bu tür karar ve eylemleri hukuka aykırı ve yasaktır.

Bu haller, özellikle şunlardır:

a) Mal veya hizmetlerin alım ya da satım fiyatının, fiyatı oluşturan maliyet, kâr gibi unsurlar ile her türlü alım yahut satım şartlarının tespit edilmesi,



T.C.  
DANIŞTAY  
ONÜÇÜNCÜ DAİRE  
Esas No : 2010/2941  
Karar No : 2014/145

b) Mal veya hizmet piyasalarının bölüşülmesi ile her türlü piyasa kaynaklarının veya unsurlarının paylaşılması ya da kontrolü,

c) Mal veya hizmetin arz ya da talep miktarının kontrolü veya bunların piyasa dışında belirlenmesi,

d) Rakip teşebbüslerin faaliyetlerinin zorlaştırılması, kısıtlanması veya piyasada faaliyet gösteren teşebbüslerin boykot ya da diğer davranışlarla piyasa dışına çıkartılması yahut piyasaya yeni gireceklerin engellenmesi,

e) Münhasır bayilik hariç olmak üzere, eşit hak, yükümlülük ve edimler için eşit durumdaki kişilere farklı şartların uygulanması,

f) Anlaşmanın niteliği veya ticari teamüllere aykırı olarak, bir mal veya hizmet ile birlikte diğer mal veya hizmetin satın alınmasının zorunlu kılınması veya aracı teşebbüs durumundaki alıcıların talep ettiği bir malın ya da hizmetin diğer bir mal veya hizmetin de alıcı tarafından teşhiri şartına bağlanması ya da arz edilen bir mal veya hizmetin tekrar arzına ilişkin şartların ileri sürülmesi..." hükmüne yer verilmiştir.

Bu hükümle, belirli bir mal ve hizmet piyasasında doğrudan veya dolaylı olarak rekabeti engelleme, bozma veya kısıtlama amacını taşıyan veya bu etkiyi doğuran yahut doğurabilecek nitelikte olan teşebbüsler arası anlaşmalar, uyumlu eylemler ve teşebbüs birliklerinin bu tür karar ve eylemleri hukuka aykırı bulunarak açıkça yasaklanmıştır.

Aynı Kanunun 16. maddesinin ikinci fıkrasında da, bu Kanunun 4. ve 6. maddesinde yasaklanmış olan davranışları gerçekleştirdiği Kurul kararı ile sabit olanlara, bir yıl önceki malî yıl sonunda oluşan ve Kurul tarafından saptanacak olan yıllık gayri safî gelirinin yüzde onuna kadar para cezası verileceği öngörülmüş; dördüncü fıkrasında ise, Kurulun para cezası verirken, kastın varlığı, kusurun ağırlığı, ceza uygulanan teşebbüs veya teşebbüslerin pazar içindeki gücü ve muhtemel zararın ağırlığı gibi unsurları dikkate alacağı kurala bağlanmıştır.

Dava dosyasındaki bilgi ve belgelerle, Danıştay Onüçüncü Dairesinin E:2005/1742 sayılı dava dosyasında mevcut belgelerin incelenmesinden; 1) Otomobil ve hafif ticari araç pazarında faaliyet gösteren, Doğu Otomotiv Servis ve Ticaret A.Ş. ile Doğu Otomotiv Holding A.Ş.'nin 2009 ve 2010 yıllarında bayilerin yeniden satış fiyatı ve indirim oranlarını belirlemek, filo satışlarında yeniden satış koşullarını belirlemek ve bayilerin bölge dışı pasif satışlarını kısıtlamak suretiyle 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesinin (a) ve (b) bentlerini ihlâl ettikleri, 2) VW marka araçlarda kullanılan yedek parça ve aksesuarlar olarak belirlenen ilgili pazarda ise, Doğu Otomotiv Servis ve Tic. A.Ş. ve Genpar Otomotiv Tic. A.Ş.'nin, bayilerin yeniden satış fiyatı ve koşullarını belirlemek suretiyle anılan Kanunun 4. maddesinin (a) bendini ihlâl ettikleri anlaşılmakta olup; 2000 yılında da gerçekleştirildiği sabit olan bu fiiller için, Doğu Otomotiv Holding A.Ş.'nin ve Genpar Otomotiv ve Tic. A.Ş.'nin 1999 mali yılı sonunda oluşan yıllık gayri safî gelirleri üzerinden ve halefiyet ilkesi gözetilerek alınarak Yasada öngörülen yüzde on oranının altındaki oranda olmak üzere taktiren verilen dava konusu idarî para cezasında hukuka aykırılık saptanmamıştır.



T.C.

**DANIŞTAY  
ONÜÇÜNCÜ DAİRE**

Esas No : 2010/2941

Karar No : 2014/145

Davacı, Doğu Otomotiv Holding A.Ş.'nin VW marka araçların Türkiye distribütörlüğünü Kasım-1999 tarihinde davacı şirkete devrettiği için 1998 yılı sonunda oluşan gayri safi gelir üzerinden sorumlu olduğunu, para cezasının belirlenmesinde bir oran belirtilmediğini ileri sürmektedir.

Olay ve işlem tarihinde yürürlükte bulunan Türk Ticaret Kanunu'nun 151. maddesi hükümlerine göre, birleşme veya devir işlemlerinde, yeni kurulan veya devralan teşebbüs, devredilen teşebbüsün hak ve borçlarından sorumlu olmaktadır.

Halefiyet dolayısıyla ve 2000 yılında da ihlâl devam edilmesi nedeniyle 1999 yılı cirosunun esas alınmasında ve verilen cezanın Yasa ile belirlenen % 10 oranının altında kalması nedeniyle takdiren verilmesinde hukuka aykırılık bulunmamaktadır.

Davacının diğer iddiaları da, dava konusu işlemi kusurlandırıcı mahiyette bulunmamıştır.

Davacının ödemiş bulunduğu miktarın iadesi istemi ise yerinde görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle davanın reddine karar verilmesinin uygun olacağı düşünülmektedir.

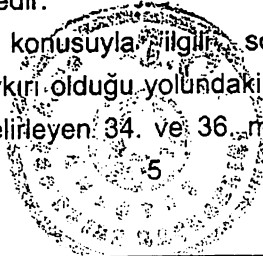
**TÜRK MİLLETİ ADINA**

Karar veren Danıştay Onüçüncü Dairesi'nce duruşma için taraflara önceden bildirilmiş bulunan 28.01.2014 tarihinde, davacı vekili Av. Gülin Z. Güngördü'nün ve davalı idare vekili Av. Nagehan Özseyhan'ın geldikleri, Danıştay Savcısı'nın hazır olduğu görülmekle, açık duruşmaya başlandı. Taraflara usulüne uygun olarak söz verilerek dinlendikten ve Danıştay Savcısı'nın düşüncesi alındıktan sonra taraflara son kez söz verilip, duruşma tamamlandı. Dava dosyası incelenip, gereği görüldü:

Dava; Doğu Otomotiv Servis ve Ticaret A.Ş. ile Doğu Otomotiv Holding A.Ş.'nin ilk defa piyasaya sunulan otomobil ve hafif ticari araç pazarında Volkswagen (VW) marka araçların yeniden satış fiyatını, indirim oranlarını ve filo satışlarında satış koşullarını tespit etmeleri, yeniden satıcıların bölge dışı pasif satışlarını yasaklamaları ve Doğu Otomotiv Servis ve Ticaret A.Ş. ile Genpar Otomotiv Ticaret A.Ş.'nin VW marka araçlarda kullanılan orijinal yedek parça ve aksesuar pazarında bu ürünlerin yeniden satış fiyat ve koşullarını tespit etmeleri suretiyle 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un ihlal ettiğinden bahisle, aynı Kanun'un 16. maddesi uyarınca davacı şirkete idari para cezası verilmesine ilişkin Rekabet Kurulu'nun 28.01.2010 tarih ve 10-10/90-40 sayılı kararının iptali ve ihtirazi kayıtlı ödenmiş bulunan 331.058,55-TL'nin faizi ile birlikte iadesine karar verilmesi istemiyle açılmıştır.

Öncelikle davacının dava konusu işlemin usulüne uygun alınmadığı yönündeki iddialarının incelenmesi gerekmektedir.

Davacının, uyuşmazlık konusuyla ilgili soruşturmada uzman yardımcılarının görevlendirildiği ve bunun usule aykırı olduğu yolundaki iddiası, 4054 sayılı Kanun'un Rekabet Kurumu personelinin statüsünü belirleyen 34. ve 36. maddeleri ile Çalışma Usul ve Esasları



T.C.

DANIŞTAY

ONÜÇÜNCÜ DAİRE

Esas No : 2010/2941

Karar No : 2014/145

Hakkında Yönetmeliğin meslek personelinin tanımını yapan 66. maddesi göz önünde bulundurulduğunda, meslek personeli açısından uzman ve uzman yardımcısı ayrımı yapılmaması karşısında, dayanaktan yoksun bulunmuştur.

Davacı şirket, Kurul tarafından 4054 sayılı Kanun'un 40. maddesinde öngörülen sürelerle riayet edilmediğini iddia etmektedir.

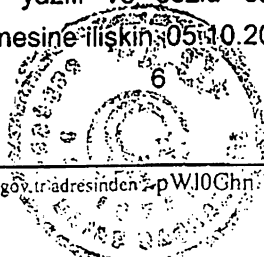
4054 sayılı Kanun'un 40. maddesinin üçüncü fıkrasında, "Önaraştırma yapmakla görevlendirilen raportör 30 gün içinde elde ettiği bilgileri, her türlü delilleri ve konu hakkındaki görüşlerini Kurula yazılı olarak bildirir." kuralını içermektedir. Anılan maddede öngörülen sürenin, raportörlerin görevlendirmeleriyle birlikte başlaması nedeniyle, olayda, raportörlerin, Daire Başkanlığı'nın 23.10.2000 tarihinde görevlendirildiği, önaraştırma raporunun ise 21.11.2000 tarihinde, yani Kanun'un öngördüğü süre içinde teslim edildiği görüldüğünden, davacı şirketin bu iddiası da yerinde görülmemiştir. Kaldı ki, Kanun'da öngörülen disiplinler sürelerle uyulmaması söz konusu olsa bile, esasa etkili olmayan usul eksikliklerinin dava konusu işlemi kusurlandırıcı niteliği bulunmayacağı açıktır.

Ayrıca, davacı şirket tarafından, eylem tarihinden itibaren sekiz yıllık soruşturma zamanaşımı süresinin sona ermesi nedeniyle, Kurul'un idarî yaptırım uygulama olanağının bulunmadığı ileri sürülmüştür.

08.02.2008 tarih ve 26781 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 5728 sayılı "Temel Ceza Kanunlarına Uyum Amacıyla Çeşitli Kanunlarda ve Diğer Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun"un 578. maddesi, Rekabet Kurulu'nun para cezası verme yetkisine ilişkin zamanaşımı sürelerini düzenleyen 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 19. maddesini yürürlükten kaldırmıştır. Böylece, mülga 19. maddenin dördüncü fıkrasında öngörülen karar aleyhine yargı yoluna başvurulmuş olmasının zamanaşımı süresini keseceği düzenlemesi yürürlükten kaldırılmıştır.

Bu itibarla, 4054 sayılı Kanun' un 19. maddesinin yürürlükten kaldırılması ile rekabet ihlallerindeki zamanaşımı süresi, 30.03.2005 tarih ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunu' ndaki ilgili düzenlemeye tabi hale gelmiş bulunmaktadır. Buna göre, para cezalarında uygulanacak zamanaşımına ilişkin son ve davacı lehine olan düzenlemelerin dikkate alınması gerektiği açıktır.

Dava dosyasının incelenmesinden; 02.08.2000 tarihli şikâyet başvurusu üzerine aralarında davacı şirketin de bulunduğu teşebbüsler hakkında önce 4054 sayılı Kanun'un 40. maddesi uyarınca Rekabet Kurulu tarafından önaraştırma kararının verildiği, önaraştırma sonucunda Rekabet Kurumu (Kurum) raportörlerince düzenlenen raporun Rekabet Kurulu'nun 28.11.2000 tarihli toplantısında görüşüldüğü ve Kurul'un 00-47/497-272 sayılı kararıyla Kanun'un 41. maddesi uyarınca ilgili teşebbüsler hakkında soruşturma açılmasına karar verildiği, soruşturma heyeti tarafından 28.05.2001 tarih ve S.R.-01-2 sayılı Soruşturma Raporu'nun hazırlandığı, yapılan yazılı ve sözlü savunmalardan sonra Rekabet Kurulu tarafından nispi para cezası verilmesine ilişkin 05.10.2001 tarih ve 01-47/483-120 sayılı nihai



T.C.

**DANIŞTAY**  
**ONÜÇÜNCÜ DAİRE**

Esas No : 2010/2941

Karar No : 2014/145

kararın alındığı, anılan kararın iptali istemiyle ilgili teşebbüsler tarafından Danıştay'da açılan davanın Danıştay Onüçüncü Dairesi'nin, soruşturma heyeti başkanı Kurul üyesinin nihai kararda oy kullanmasının tarafsızlık ilkesine aykırı olduğu gerekçesiyle iptaline karar verildiği, bu kararın temyiz isteminin reddedildiği, dava konusu 28.01.2010 tarihli, 10-10/90-40 sayılı kararın Kurul'un yargı tarafından iptal edilen işleminin yeniden ele alınmasına ilişkin bulunduğu anlaşılmaktadır.

5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 20. maddesinin 3. fıkrasında, nispî idarî para cezasını gerektiren kabahatlerde zamanaşımı süresi sekiz yıl olarak öngörülmüş ise de, Danıştay'ın bu konuya ilişkin olarak yerleşmiş kararlarında belirtildiği üzere, zamanaşımı süresi geçirilmeden verilmiş bir idarî yaptırımın, idarî yargı yerince aynı konuda yeniden işlem tesisini gerektirecek biçimde iptali üzerine verilen idarî yaptırımlarda, zamanaşımı süresinin işletilme olanağı bulunmamaktadır. Bu nedenle; davacı şirketin 2000 yılına kadar süren eylemleri nedeniyle Rekabet Kurulu'nun 05.10.2001 tarih ve 01-47/483-120 sayılı nihai kararının zamanaşımı süresi içerisinde alınması, ilgili kararın Danıştay tarafından "soruşturmaya yürüten Kurul üyesinin nihai karar toplantısına katılarak oy kullanmasının hukuka aykırı olduğu" gerekçesi ile iptal edilmesi, Danıştay kararındaki gerekçe doğrultusunda, soruşturmacı üyenin bulunmadığı Kurul toplantısında, mevcut üyelerle karar alınması ile şekil eksikliğinin giderilmesi, davaya konu kararın belirtilen süreçten sonra alınması karşısında, zamanaşımı süresinin işlemeyeceği kuşkusuz olduğundan, davacının bu iddiası da hukuken geçerli bulunmamıştır.

- Davacının usule ilişkin diğer iddiaları yerinde görülmemiştir.

Dava konusu işlemin esasına gelince;

4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 3. maddesinde, teşebbüslerin belirli amaçlara ulaşmak için oluşturduğu tüzel kişiliği haiz ya da tüzel kişiliği olmayan her türlü birlikler teşebbüs birliği olarak tanımlandıktan sonra, 4. maddesinde "Belirli bir mal veya hizmet piyasasında doğrudan veya dolaylı olarak rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama amacını taşıyan veya bu etkiyi doğuran yahut doğurabilecek nitelikte olan teşebbüsler arası anlaşmalar, uyumlu eylemler ve teşebbüs birliklerinin bu tür karar ve eylemleri hukuka aykırı ve yasaktır.

Bu haller, özellikle şunlardır:

a. Mal veya hizmetlerin alım ya da satım fiyatının, fiyatı oluşturan maliyet, kâr gibi unsurlar ile her türlü alım yahut satım şartlarının tespit edilmesi,

b. Mal veya hizmet piyasalarının bölüşülmesi ile her türlü piyasa kaynaklarının veya unsurlarının paylaşılması ya da kontrolü,

c. Mal veya hizmetin arz ya da talep miktarının kontrolü veya bunların piyasa dışında belirlenmesi,

d. Rakip teşebbüslerin faaliyetlerinin zorlaştırılması, kısıtlanması veya piyasada faaliyet gösteren teşebbüslerin boykot ya da diğer davranışlarla piyasa dışına çıkartılması yahut piyasaya yeni gireceklerin engellenmesi.



T.C.

• DANIŞTAY  
ONÜÇÜNCÜ DAİRE

Esas No : 2010/2941

Karar No : 2014/145

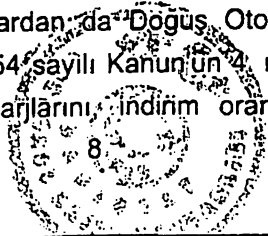
e. Münhasır bayilik hariç olmak üzere, eşit hak, yükümlülük ve edimler için eşit durumdaki kişilere farklı şartların uygulanması,

f. Anlaşmanın niteliği veya ticari teamüllere aykırı olarak, bir mal veya hizmet ile birlikte diğer mal veya hizmetin alınmasının zorunlu kılınması veya aracı teşebbüs durumundaki alıcıların talep ettiği bir malın ya da hizmetin diğer bir mal veya hizmetin de alıcı tarafından teşhiri şartına bağlanması ya da arz edilen bir mal veya hizmetin tekrar arzına ilişkin şartların ileri sürülmesi" kuralına yer verilmiştir.

Bu kuralla, belirli bir mal ve hizmet piyasasında doğrudan veya dolaylı olarak rekabeti engelleme, bozma veya kısıtlama amacını taşıyan veya bu etkiyi doğuran yahut doğurabilecek nitelikte olan teşebbüsler arası anlaşmalar ve teşebbüs birliklerinin bu tür karar ve eylemleri hukuka aykırı bulunarak açıkça yasaklanmıştır.

Diğer yandan, Kanun'un eylem tarihinde yürürlükte bulunan "Para Cezaları" başlıklı 16. maddesinin ikinci fıkrasında da, bu Kanun'un 4. ve 6. maddesinde yasaklanmış olan davranışları gerçekleştirdiği Kurul kararı ile sabit olanlara, ikiyüz milyon liradan aşağı olmamak üzere, ceza verilecek teşebbüs niteliğindeki gerçek ve tüzel kişiler ile teşebbüs birlikleri ve/veya bu birliklerin üyelerinin bir yıl önceki malî yıl sonunda oluşan ve Kurul tarafından saptanacak olan gayrisafi gelirin yüzde onuna kadar para cezası verileceği öngörülmüştür.

Dosyanın incelenmesinden; Rekabet Kurulu'nun Doğuş Otomotiv Servis ve Ticaret A.Ş.'nin (ayrıca 24.03.2004 tarihi itibarıyla tasfiyesiz infisah yolu ile bu teşebbüse devredilmiş olan Doğuş Otomotiv Holding A.Ş. ve Genpar Otomotiv Tic. A.Ş.'nin) 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesini ihlâl ettiği iddiasına yönelik olarak yapılan soruşturma sonucunda alınan dava konusu Kurul kararında özetle; VW marka araçların yeniden satış koşullarının belirlenmesi yönünden; VW marka araçların yeniden satış fiyatının sağlayıcı tarafından belirlenmesi ve bölge dışı satışlarının yasaklanması iddialarına yönelik olarak yürütülen incelemeler sırasında elde edilen belgelerin, tarih itibarıyla 1997 yılı Mayıs ayına kadar geriye gittiği, o tarihten soruşturma sürecine kadar olan zaman diliminde 4054 sayılı Kanun'u ihlâl ettiği düşünülen uygulamalara ilişkin çok sayıda belge ve bilgi bulunduğu, VW marka araçların yeniden satış fiyatının tespiti ve bölge dışı pasif satışının yasaklanmasına yönelik belge ve bilgilerin zaman olarak ikiye ayrılmasının mümkün olduğu, VW araçların Türkiye distribütörlüğünün, 1999 yılı Kasım ayına kadar Doğuş Otomotiv Sanayi ve Ticaret A.Ş. tarafından yürütüldüğü, yapılan yeniden örgütlenme akabinde bu faaliyetlerin, Kasım 1999 tarihinden itibaren bu şirket ile aynı ekonomik bütünlük içinde olan Doğuş Otomotiv Servis ve Ticaret A.Ş. tarafından yürütülmeye başlandığı, bu nedenle, tespit edilen ve 1999 Kasım ayına kadar olan 4054 sayılı Kanun'a aykırı uygulamalardan tüzel kişi olarak eski unvanı ile Doğuş Otomotiv Sanayi ve Ticaret A.Ş., yeni unvanı ile Doğuş Otomotiv Holding A.Ş.'nin; bu tarihten sonraki Kanun'u ihlâl eden uygulamalardan da Doğuş Otomotiv Servis ve Ticaret A.Ş.'nin sorumlu olduğu kanaatine varıldığı, 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesinde, sağlayıcının, yetkili satıcının satış fiyatlarını, kâr marjlarını, indirim oranlarını ve diğer satış koşullarını





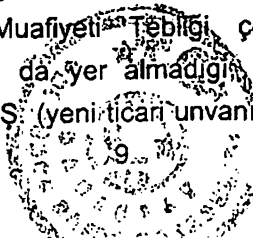
T.C.

**DANIŞTAY  
ONÜÇÜNCÜ DAİRE**

**Esas No : 2010/2941**

**Karar No : 2014/145**

belirlemesinin yasaklandığı, yapılan incelemelerde, gerek Doğu Otomotiv'den gerekse yetkili satıcılardan edinilen bilgi ve belgelerde, sağlayıcı şirket olan Doğu Otomotiv tarafından VW marka araçların yeniden satış fiyatlarının tespit edildiğine ilişkin ifadelere rastlandığı, sonuç olarak, Doğu Otomotiv Sanayi ve Ticaret A.Ş. (yeni unvanı Doğu Otomotiv Holding A.Ş.) ile Doğu Otomotiv Servis ve Ticaret A.Ş.'nin VW araçlarının yeniden satış fiyatlarını tespit ettiği ve fiyat tarifelerine "tavsiye" ibaresinin eklenmesinin bu uygulamalarını durdurmadığının anlaşıldığı, bu yöndeki uygulamaların; yetkili satıcı kâr marjlarının Doğu Otomotiv tarafından belirlenen fiyat üzerinden gerçekleştirilmesi (dolaylı fiyat tespiti), satılan araçların fiyatlarının ve faturalarının periyodik olarak kontrol edilmesi, fiyat tarifelerine uyulmadığı takdirde Doğu Otomotiv tarafından yetkili satıcının uyarılması, fiyat tarifelerinin uygulanmasının, belirli bir % oran olarak tespit edilen bayi kâr marjının azaltılması, satış temsilcisi ve yetkili satıcı priminin kesilmesi ile cezai yaptırıma bağlanması faaliyetleri ile gerçekleştirildiğinin anlaşıldığı, Kanun'un ihlâlini teşkil ettiği düşünülen diğer bir hususun ise, Doğu Otomotiv tarafından filo satışlarda yetkili satıcının yeniden satış koşullarını ve indirim oranlarını tespit eden satış sirküleri olduğu, bu sirkülerde gerek filo satışlarında gerekse diğer satışlarda bayinin kime, yüzde kaç indirim yapacağına öngörüldüğü, soruşturma aşamasında edinilen belgelerden, yetkili satıcıların filo satış şartlarının sirküler halinde Doğu Otomotiv tarafından belirlenmekte olduğu, bayiler arası fiyat rekabetinin bu vasıta ile önlediği ve bu usulden ayrılan bayilerin cezalandırılması yoluna, yetkili satıcının gelirinin azaltılması vasıtasıyla başvurulabildiğinin anlaşıldığı, VW marka araçların bölge dışı pasif satışlarının engellenmesi açısından; motorlu taşıt veya diğer dağıtım anlaşmalarında, ilgili mevzuata uygun olarak yetkili satıcıların faaliyet bölgelerinin belirlenebildiği, Volkswagen Türkiye ithalatçısı Doğu Otomotiv'in çeşitli teşebbüslere bayilik verirken satış bölgesi belirlediği, yerinde incelemelerde, her ne kadar yetkili satıcılar ile 1999 yılına kadar herhangi bir bayilik anlaşması imzalanmadığı, ticari ilişkilerin sözlü olarak yürütüldüğü aktarılsa da, elde edilen çeşitli belgelerde, yetkili satıcının bölgesinin, içinde faaliyet gösterdiği il sınırları olduğunun belirtildiği, ilgili coğrafi pazarın bayiler arası paylaşılması dağıtım anlaşmalarının doğası gereği yapılırken; bayilerin birbirinin bölgesinde aktif satış yapmamasının bu anlaşmalardan beklenen faydaların sağlanması açısından gereklilik arz ettiği, bu ancak gelen müşterinin, alacağı taşıtı diğer bayinin bölgesinde kullanacak olmasının, yapılacak satışın sağlayıcı tarafından yasaklanmasını, engellenmesini ya da denetim altında tutulmasını gerektirmediği, bu yönde yapılan bir davranışın 4054 sayılı Kanunu'na aykırı olup bu Kanun'un 5. maddesi uyarınca Rekabet Kurulu tarafından çıkarılan ve ihlâlin yapıldığı dönemde yürürlükte olan 1998/3 sayılı Motorlu Taşıtlar Dağıtım ve Servis Anlaşmalarına İlişkin Grup Muafiyeti Tebliği ile hâlen yürürlükte bulunan 2005/4 sayılı Motorlu Taşıtlar Sektöründeki Dikey Anlaşmalar ve Uyumlu Eylemlere İlişkin Grup Muafiyeti Tebliği çerçevesinde muafiyet kapsamında değerlendirilen davranışlar arasında da yer almadığı, elde edilen bulgular doğrultusunda, Doğu Otomotiv Sanayi ve Ticaret A.Ş. (yeni ticari unvanı Doğu Otomotiv Holding A.Ş.) ve



T.C.

**DANIŞTAY**  
**ONÜÇÜNCÜ DAİRE**

Esas No : 2010/2941

Karar No : 2014/145

Doğuş Otomotiv Servis ve Ticaret A.Ş.'nin, yetkili satıcıların bölge dışı pasif satış yapmalarını yasakladıkları, engelledikleri ve kontrol ettikleri ve ayrıca 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesini ihlâl eden söz konusu faaliyetlerini, bölge dışı satış prosedürü yayınlamaya, yetkili satıcı kâr marjını belirleyen puantaj sisteminde bölge dışı satışları puan düşürücü bir unsur olarak kullanarak ve sene sonu primini kesme tehdidiyle yaptırıma bağlamak yoluyla gerçekleştirdiklerinin anlaşıldığı; VW marka araçların bakım ve onarımında kullanılan yedek parça ve aksesuarların yeniden satış koşullarının belirlenmesi açısından ise; yapılan incelemelerde elde edilen bilgi ve belgeler sonucunda; VW marka araçların Türkiye Distribütörü Doğuş Otomotiv ile bu araçların yedek parça ve aksesuarının ithalatçısı olan Genpar Otomotiv'in; yetkili satıcılar ile imzalanan bayilik sözleşmelerinin uygulamaları itibarıyla ilgili ürün pazarında yer alan yedek parça ve aksesuarların perakende satış fiyatlarını ve koşullarını müştereken tespit ederek, bu durumu denetim altında tutarak ve ek kâr marjı verilmesinin bir kriteri olarak kullanarak, 4054 sayılı Kanun'u ihlâl ettikleri kanaat ve sonucuna ulaşıldığı, 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesinin (a) ve (b) bentlerinde tanımlanan eylemleri gerçekleştirmek suretiyle anılan maddeyi ihlâl ettiklerine, bu nedenle 4054 sayılı Kanun'un 16. maddesinde yer verilen ağırlaştırıcı ve hafifletici unsurlar dikkate alınarak; otomobil ve hafif ticari araçlar pazarındaki rekabet ihlallerine ilişkin olarak, 1999 yılı Kasım ayına kadar bu faaliyetleri gerçekleştirmiş olan Doğuş Otomotiv Holding A.Ş.'nin 1999 mali yılı sonunda oluşan yıllık gayrisafi gelirleri üzerinden takdir edilen 406.744,25-TL ve devralmadan sonra bu faaliyetlere devam etmiş olan Doğuş Otomotiv Servis ve Tic. A.Ş.'nin 1999 mali yılı sonunda oluşan yıllık gayrisafi gelirleri üzerinden takdir edilen 32,58-TL ile cezalandırılmalarına; VW marka araçlarda kullanılan yedek parça ve aksesuarlar pazarındaki rekabet ihlallerine ilişkin olarak, Genpar Otomotiv ve Ticaret A.Ş.'nin 1999 mali yılı sonunda oluşan yıllık gayrisafi gelirleri üzerinden takdir edilen 34.602-TL ve Doğuş Otomotiv Servis ve Tic. A.Ş.'nin 1999 mali yılı sonunda oluşan yıllık gayrisafi gelirleri üzerinden takdir edilen 32,58-TL ile cezalandırılmalarına; ancak 24.03.2004 tarihi itibarıyla Doğuş Otomotiv Holding A.Ş. ve Genpar Otomotiv Tic. A.Ş.'nin tasfiyesiz infisah yolu ile devredilmesi nedeniyle halefiyet ilkesi çerçevesinde para cezasının Doğuş Otomotiv ve Servis Tic. A.Ş.'ye verilmesi gerektiğine karar verildiği anlaşılmaktadır.

Bu durumda, dosyadaki bilgi ve belgelerin incelenmesi sonucunda; otomobil ve hafif ticari araç pazarı olarak belirlenen ilgili pazarda, Doğuş Otomotiv Servis ve Ticaret A.Ş. ile Doğuş Otomotiv Holding A.Ş.'nin; bayilerin yeniden satış fiyatı ve indirim oranlarını ve filo satışlarda yeniden satış koşullarını belirledikleri, bayilerin bölge dışı pasif satışlarını kısıtladıkları, bu nedenle, 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesinin (a) bendi ile, (b) bendinde tanımlanan eylemleri gerçekleştirmek suretiyle anılan maddeyi ihlâl ettikleri, VW marka araçlarda kullanılan yedek parça ve aksesuarlar olarak belirlenen ilgili pazarda ise, Doğuş Otomotiv Servis ve Ticaret A.Ş. ve Genpar Otomotiv Tic. A.Ş.'nin bayilerin yeniden satış fiyatı ve koşullarını belirledikleri, böylelikle Kanun'un 4. maddesinin (a) bendinde tanımlanan



T.C.

**DANIŞTAY  
ONÜÇÜNCÜ DAİRE**

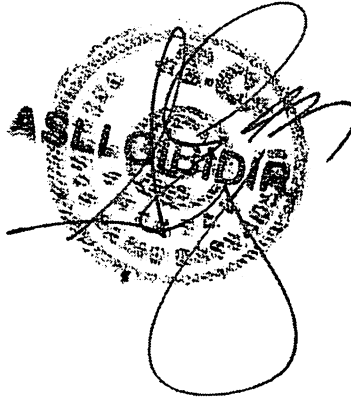
Esas No : 2010/2941

Karar No : 2014/145

eylemleri gerçekleştirmek suretiyle anılan maddeyi ihlâl ettikleri anlaşıldığından; Kanun'un 16. maddesinde yer verilen ağırlaştırıcı ve hafifletici unsurlar dikkate alınarak davacı şirkete idarî para cezası verilmesine ilişkin dava konusu Rekabet Kurulu'nun 28.01.2010 tarih ve 10-10/90-40 sayılı kararının hukuka ve mevzuata uygun olduğu kanaatine varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle; davanın reddine, ayrıntısı aşağıda gösterilen toplam 170,90,-TL yargılama giderinin davacı üzerinde bırakılmasına, Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi uyarınca reddedilen miktar üzerinden hesaplanan 25.063,51-TL vekâlet ücretinin davacıdan alınarak davalı idareye verilmesine, posta gideri avansından artan tutarın ve fazla yatırılan 4.433-TL harcın hükmün kesinleşmesinden sonra davacıya iadesine, bu kararın tebliği tarihini izleyen 30 (otuz) gün içerisinde, Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu'na temyiz yolu açık olmak üzere, 28.01.2014 tarihinde oyçokluğuyla karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye	Üye
Nevzat	H. Neşe	Ahmet	Dr. Hasan	Hamza
ÖZGÜR	SARI	EĞERCİ	GÜL	EYİDEMİR
(X)				(X)



Yargılama Giderleri :

Başvuru Harcı : 26,25.-TL  
Karar Harcı : 35,50.-TL  
YD Harcı : 28,15.-TL  
Posta Gideri : 81,00.-TL  
Toplam : 170,90.-TL

T.C.

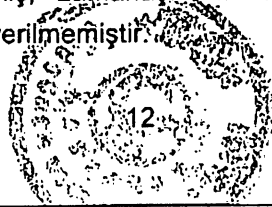
• DANIŞTAY

ONÜÇÜNCÜ DAİRE

Esas No : 2010/2941

Karar No : 2014/145

**(X) KARŞI OY :** Davacı şirkete, 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesine aykırı davrandığı gerekçesiyle, anılan Kanun'un 16. maddesi uyarınca idarî para cezası verilmesine ilişkin Rekabet Kurulu kararının iptali istemiyle açılan davada, idarî para cezasına esas alınan fiillerin cezalandırılabilmesi açısından, soruşturma zamanaşımı süresinin dolup dolmadığı hususunun irdelenmesi gerekmektedir. Zamanaşımına ilişkin olarak, 4054 sayılı Kanun'un dava konusu olay tarihinde yürürlükte bulunan "Para Cezaları ve Süreli Para Cezalarında Zamanaşımı" başlıklı 19. maddesinde; Kurulun para cezası ve süreli para cezası verme yetkisinin madde devamında belirtilen zamanaşımı sürelerine tabi olduğu, zamanaşımı sürelerinin; teşebbüs veya teşebbüs birliklerinin başvurusu veya bildirimle, bilgi verme ya da yerinde inceleme yapılmasıyla ilgili hükümlerin ihlâli halinde üç yıl, diğer hallerde beş yıl olduğu; sürenin, ihlâlin vuku bulduğu gün işlemeye başlayacağı; sürekli veya tekrarlanan ihlâller söz konusu ise sürenin, ihlâlin sona erdiği ya da en son tekrarlandığı günden itibaren başlayacağı; bu ihlâl ile ilgili olarak Kurulun inceleme veya araştırma amacıyla yapacağı herhangi bir işlemin, bu işlemin ilgili taraflardan birine tebliği anından itibaren zamanaşımını keseceği; karar aleyhine yargı yoluna başvurulmuş olmasının zamanaşımı süresini keseceği hükümleri yer almakta iken, anılan madde 23.01.2008 tarih ve 5728 no'lu Kanun ile yürürlükten kaldırılmış, zamanaşımına ilişkin hükümlere madde metninde yer verilmediği gibi, gerek bu yeni düzenlemede, gerekse 5728 sayılı Kanun'da zamanaşımına ilişkin eski hükümlerin geçerli olacağı yönünde bir hüküm de yer almamıştır. 5728 sayılı Kanun'un gerek genel, gerekse madde gerekçesinde bu değişikliklerin nedeni, "İdarî yaptırım kararlarının tebliği, kesinleşmesi, takip ve tahsili ile zamanaşımı konuları Kabahatler Kanunu'nun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden buna ilişkin düzenlemelere madde metninde yer verilmemiştir." denilerek açıklanmıştır. 01 Haziran 2005 tarihinde yürürlüğe giren, 19 Aralık 2006 tarih ve 26381 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 5560 sayılı Kanun ile bazı maddeleri değiştirilen 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 2. maddesinde, "Kabahat" deyiminin, Kanun'un karşılığında idarî yaptırım uygulanmasını öngördüğü haksızlık anlamına geldiği belirtilmiş; 3. maddesinde, bu Kanun'un; idarî yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer Kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde; diğer genel hükümlerinin, idarî para cezası ve mülkiyetin kamuya geçirilmesi yaptırımını gerektiren bütün fiiller hakkında uygulanacağı düzenlenmiş; anılan Kanun'un genel hükümleri arasında yer alan "Soruşturma Zamanaşımı" başlıklı 20. maddesinin 1. fıkrasında; soruşturma zamanaşımının dolması halinde kabahatten dolayı kişi hakkında idarî para cezasına karar verilemeyeceği, 3. fıkrasında; soruşturma zamanaşımının, nispi idarî para cezasını gerektiren kabahatlerde sekiz yıl olduğu; 4. fıkrasında ise; zamanaşımı süresinin, kabahate ilişkin tanımdaki fiilin işlenmesiyle veya neticenin gerçekleşmesiyle işlemeye başlayacağı ifade edilmiş, zamanaşımını kesen veya durduran herhangi bir düzenlemeye madde metninde yer verilmemiştir.



T.C.

**DANIŞTAY**  
**ONÜÇÜNCÜ DAİRE**

Esas No : 2010/2941

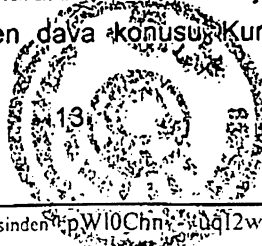
Karar No : 2014/145

Diğer taraftan, 5326 sayılı Kanun'un "Zaman Bakımından Uygulama" başlıklı 5. maddesinde ise; 26.09.2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun zaman bakımından uygulamaya ilişkin hükümlerinin kabahatler bakımından da uygulanacağı belirtilmiş, bu maddenin atıf yaptığı 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 7. maddesinin 2. fıkrasında; suçun işlendiği zaman yürürlükte bulunan kanun ile sonradan yürürlüğe giren kanunların hükümleri farklı ise, failin lehine olan kanunun uygulanacağı ve infaz olunacağı kurala bağlanmıştır. Bu durumda, idarî yaptırımlar bakımından ceza verilmesinin dayanağı kuralın yürürlükten kaldırılması veya lehe düzenleme yapılması yoluyla ortaya çıkan yeni hukukî durumun dikkate alınması veya fiilin işlendiği tarihte yürürlükte bulunan düzenlemeye göre aleyhte hükümler getiren düzenlemelerin dikkate alınmaması gerekmekte olup, zamanaşımına ilişkin hükümler açısından da zamanaşımı hükümlerinin, sonuçları bakımından yerine getirme (infaz) aşaması bakımından sonuçlar doğurduğu kuşkusuz olmakla birlikte, esas itibarıyla ceza verme ve cezayı infaz etme imkânını ortadan kaldırdığı ve bu anlamda maddî ceza hukukuna ilişkin olduğundan, lehe kanunun uygulanması bakımından dikkate alınması gerekmektedir.

Diğer yandan, "zamanaşımı engeli" olarak da ifade edilen zamanaşımını durduran veya kesen sebepler istisnai olup, kural zamanaşımı süresinin engelsiz devam etmesidir. Bu nedenle, zamanaşımı engelleri tahdidi olup, yorum yoluyla genişletilmesi mümkün bulunmamaktadır.

Dosyanın incelenmesinden; davacı şirkete, 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesini ihlâl ettiği bahisle 05.10.2001 tarihli Kurul kararıyla idarî para cezası verildiği, söz konusu Kurul kararına karşı açılan davada, Danıştay Onüçüncü Dairesi'nin 28.02.2006 tarih ve E:2005/1742, K:2006/1228 sayılı kararıyla Soruşturma Heyeti Başkanı Kurul Üyesinin nihai kararda oy kullanmasının tarafsızlık ilkesine aykırı olduğu gerekçesiyle işlemin iptaline karar verdiği, iptal kararı üzerine, mevcut dosya üzerinden yeniden karar verilmesi amacıyla konunun yeniden gündeme alındığı, davacı şirket açısından ihlâlin var olduğuna, 4054 sayılı Kanun'un 16. maddesi uyarınca, davacı şirketin ihlâllerinin 2000 yılında devam etmiş olması nedeniyle, 1999 yılı net satışları üzerinden idarî para cezası verilmesine ilişkin dava konusu 28.01.2010 tarihli Rekabet Kurulu kararının alındığı anlaşılmaktadır.

Bu çerçevede somut olayda, Kurul kararında kesin bir tarih tespit edilmemiş olmakla birlikte 2000 yılına kadar ihlâlin devam ettiğinin saptandığı göz önüne alındığında, 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'na göre zamanaşımı süresinin 2008 yılı sonunda dolacağı, fiilin işlendiği tarihte yürürlükte bulunan 4054 sayılı Kanun'un 19. maddesi uyarınca ise, 13.10.2004 tarihinde Danıştay genel evrak kaydına giren dilekçeyle ilk Kurul kararına karşı dava açılmakla zamanaşımı süresinin son kez kesildiği, sürenin 2009 tarihinde dolmuş olacağından, Kabahatler Kanunu'na göre lehe olan 4054 sayılı Kanun'un 19. maddesinin somut olayda uygulanması gerektiği anlaşılmakta olup Kurul'un ceza verme yetkisi zamanaşımına uğradıktan sonra 28.01.2010 tarihinde tesis edilen dava konusu Kurul kararında hukuka uygunluk bulunmamaktadır.



T.C.  
DANIŞTAY  
ONÜÇÜNCÜ DAİRE  
Esas No : 2010/2941  
Karar No : 2014/145

Diğer yandan, anılan tarihte ilk Kurul kararına karşı açılan davanın derdest olduğu dönemde zamanaşımı süresinin duracağı ileri sürülmüşse de, ne 4054 sayılı Kanun'un mülga 19. maddesinde ne de 5326 sayılı Kanun'un 20. maddesinde soruşturma zamanaşımını durduran bir neden öngörülmediğinden ve zamanaşımı engellerinin yorum yoluyla genişletilmesi mümkün olmadığından, bu iddiaya itibar edilemez.

Açıklanan nedelerle, dava konusu Kurul kararının iptal edilmesi gerektiği düşüncesiyle aksi yönde oluşan karara katılmıyoruz.

Başkan  
Nevzat ÖZGÜR

Üye  
Hamza EYİDEMİR

